

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי ד' באב תשע"ד

בס"ד

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

מגילה - כ'

1. הקורא את 'שמע' האם צריך להשמיע לאוזנו ומניין?
 ר' יהודה בשם ר' אלעזר בן עזריה - 'שמע ישראל' השמע לאזנך מה שאתה מוציא מפיך. ר' מאיר - 'על לבבך' - כוונת הלב, הן הן הדברים. ולמסקנת הגמרא הברייתא שחרש תורם לכתחילה כשיטת ר' מאיר, והמשנה לעיל כר' יהודה בשם רבו שבדיעבד חרש מוציא במגילה.
2. ר' יהודה מכשיר בקטן. והביא ראייה שכשהיה קטן קרא לפני ר' טרפון והזקנים בלוד, כיצד דחו את ראייתו?
 שתי דחיות: א. אין סומכים על עדות שראה אדם בקטנותו. ב. כיון שר' יהודה המתיר ואין ראייה שהלכה כמותו שהרי רבים חולקים עליו.
3. על אלו אמרו שמועיל רק מנץ החמה: מגילה, מילה, טבילה, הזאת טמא מת. מה המקורות?
 מגילה - 'והימים האלה נזכרים ונעשים' - דווקא ביום. ומדובר דווקא על מגילה של יום שהרי ר' יהושע בן לוי אמר שקוראים בלילה ושונים ביום.
 מילה - "וביום השמיני ימול".
 הזאה - "והזה הטהור... ביום השביעי"
 טבילה - הוקשה להזאה.
4. מדוע הוצרכו לחדש אף ב'שומרת יום' שטובלת ביום הרי כבר שנינו לגבי כל חייבי טבילות?
 שהיה הו"א לומר שתחשב ראייתה כראייה ראשונה של זב שהוקש לבעל קרי שטובל בו ביום, שהרי צריכה יום אחד נקי, ותעשה בלילה זמן מועט נקי שיחשב מקצת היום הבא ותטבול בלילה.
 קא משמע לן שכיון שצריכה ספירת יום אחד נקי דומה לזבה גדולה שספירתה דווקא ביום, ורק אז תוכל לטבול.
5. בכל הדינים לעיל אם עשו משעלה עמוד השחר כשר, מנין שהיום מתחיל כבר מעלות השחר?
 להו"א: 'ויקרא אלוקים לאור יום' למאיר ובא - שמתחיל להאיר קראו יום.
 ונדחה: שא"כ נצטרך לפרש 'לחושך קרא לילה' למחשיך ובא קרא לילה, והרי מקובל שעד צאה"כ אינו לילה.
 למסקנא: 'ואנחנו עושים במלאכה' מעלות השחר ועד צאה"כ, ודרך העולם לעסוק במלאכה ביום. ואם תאמר שהם מקדימים למלאכה עוד לפני היום, המשך הפסוק והיה לנו היום למלאכה משמע שזמן 'עלות' שהחלו לעבוד היה יום.
6. במשנתנו למדנו מצוות הכשרות כל היום. מהם ומה מקורם?
 מגילה - והימים האלה נזכרים ונעשים.
 הלל - ממזרח שמש עד מבואו, ולרב יוסף זה היום עשה ה'.
 לולב - ביום הראשון.
 שופר - יום תרועה.
 קרבן מוסף - דבר יום ביומו.
 תפילת מוסף - עשאוה חכמים כקרבן מוסף.
 וידוי פרים - ג"ש כפרה מיוה"כ שהוא ביום. שנאמר: ביום הזה יכפר.
 וידוי מעשר - 'ביערתיו הקודש' וסמוך לו 'היום הזה ה' אלוקיך'...
 שחיטה - 'וביום זבחכם' סמיכה - הוקשה לשחיטה.
 תנופה - 'ביום הניפכם'. הגשה - הוקשה לתנופה.
 מליקה, קמיצה, הקטרה, הזייה - ביום צוותו את בני ישראל.
 השקיית סוטה - גזירה שווה ממשפט שהוא ביום.
 עריפת עגלה - נאמר בה 'כפרה' וא"כ דינה כקדשים שהם ביום.
 טהרת מצורע - ביום טהרתו.